

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/48/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619201551
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2020:5619201551.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného JUDr. Pavol Pospěchom, advokátom so sídlom Senec, Lichnerova 23, proti žalovanej S. N., J.. XX. X. XXXX, trvale bytom Ľ., t. č. bytom X. S., K. XXX/X, v spore o zaplatenie 625,82 eura a zmluvnej pokuty 273,39 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 64,94 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 64,94 eura od 12. 8. 2016 do 24. 6. 2019 a vo výške 5 % ročne zo sumy 64,94 eura od 25. 6. 2019 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieťa.

Žalovanej sa priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 85,4 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 29. 5. 2019, v spojení s jej doplnením, doručeným súdu dňa 24. 6. 2019, sa žalobca domáha voči žalovanej zaplatenia 625,82 eura, zmluvnej pokuty 273,39 eura, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 625,82 eura od 5. 6. 2019 do zaplatenia, nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 52,11 eura ako aj náhrady trov konania, právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere číslo 8500111504, uzavretej so žalovanou dňa 21. 4. 2015, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 1500 eur. Žalovaná sa zaviazala úver vrátiť, spolu s dojednaným úrokom, v 36 mesačných splátkach vo výške 53,08 eura. Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátky číslo 11 o viac ako tri mesiace, preto si uplatnil dňa 11. 7. 2016 právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Žalovaná doposiaľ uhradila 1285,06 eura. Uplatnená suma 273,39 eura pozostáva zo zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne zo sumy 625,82 eura od 27. 7. 2016 do 24. 6. 2019 vo výške 266,10 eura a úroku z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 625,82 eura od 27. 7. 2016 do 24. 6. 2019 vo výške 7,29 eura. Náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky si uplatnil vo výške tarifnej odmeny za jednej úkon právnej služby a prislúchajúceho režijného paušálu za zaslanie pokusu o zmier pred začatím konania žalovanej.

2. Žalovaná v písomnom vyjadrení ku žalobe, doručenom súdu dňa 12. 8. 2020, uviedla, že uznáva pohľadávku voči žalobcovi a dlžnú sumu 625,82 eura uhradí. Nebola si vedomá, že ešte zostal nejaký dlh voči žalobcovi, nakoľko riadne splácala splátky úveru.

3. Žalobca nevyužil svoje procesné právo v zmysle § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku a ku vyjadreniu žalovanej sa nevyjadril, hoci bol na vyjadrenie vyzvaný uznesením zo dňa 3. 9. 2020, ktoré mu bolo doručené dňa 7. 9. 2020.

4. Podľa § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

5. Podľa § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

6. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd na prejednanie sporu pojednávanie nenariadil, keďže v spore išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1000 eur. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené oznámením zo dňa 24. 9. 2020, vyveseným na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 24. 9. 2020, zveseným dňa 29. 9. 2020, teda najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku.

7. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nasledovný skutkový stav:

8. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 21. 4. 2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu číslo 8500111504. Podľa návrhu na uzavretie zmluvy - „Údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“ (časť 5. zmluvy), podpísaného žalovanou dňa 17. 4. 2015, predstavovala výška úveru 1500 eur, splatnosť úveru (počet splátok) 36, výška mesačnej splátky 53,08 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2060,88 eura, predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) 27,03 %, ročná úroková sadzba 17,77 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 34,42 %, poplatok za poskytnutie úveru 150 eur. Podľa časti zmluvy „Údaje o schválenom úvere revolvingového typu“ (časť 6. zmluvy), podpísanej žalobcom dňa 21. 4. 2015, predstavuje poskytnutá čiastka úveru 1500 eur, splatnosť úveru (počet splátok), výška mesačnej splátky 53,08 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2060,88 eura, RPMN 26,35 %, ročná úroková sadzba 17,77 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 34,42 %, poplatok za poskytnutie úveru 150 eur. Podľa článku 8.1. zmluvy, v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania.

9. Podľa oznámenia žalobcu zo dňa 21. 4. 2015 o schválení úveru predstavuje schválená výška úveru 1500 eur, splatnosť úveru 36 mesiacov, výška mesačnej splátky 53,08 eura, poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu 150 eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 1. 6. 2015, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 1. 5. 2018, RPMN 26,35 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 34,42 %.

10. Podľa výpisu z účtu žalobcu, žalobca dňa 21. 4. 2015 poukázal na účet žalovanej, uvedený v zmluve o spotrebiteľskom úvere, sumu 1350 eur.

11. Žalobca dňa 14. 6. 2016 oznámil žalovanej, že aktuálne je v omeškaní s úhradou splátok čísla 11, 12, 13 vo výške 244,06 eura a súčasne ju upozornil, že v prípade omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky o viac ako 3 mesiace a uplynutím 15 dní od doručenia oznámenia sa stávajú splatnými všetky záväzky zo zmluvy o revolvingovom úvere. Oznámenie bolo žalobcovi vrátené nedoručené, neprevzaté v odbernej lehote, pričom zásielka bola uložená na pošte dňa 20. 6. 2016. Dňa 1. 8. 2016 žalobca oznámil žalovanej, že dňa 27. 7. 2016 došlo k strate výhody splátok a vyzval ju na úhradu dlhu v celkovej výške 1089,23 eura.

12. Podľa prehľadu platieb žalovaná zaplatila žalobcovi na úver spolu 1285,06 eura.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi stranami sporu, t. j. k 21. 4. 2015 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

18. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

19. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

20. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

21. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

22. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba D. U. G. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

27. Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

28. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

29. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

30. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

31. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Žalobca sa žalovaného nároku domáhal právnym dôvodom vrátenia zostatku poskytnutého úveru, spolu s dojednaným úrokom, zmluvnou pokutou a nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 21. 4. 2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru vo výške 1500 eur, ktorý sa zaviazala žalovaná vrátiť, spolu s dojednaným úrokom, v 36 mesačných splátkach. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva o úvere bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Žalobca pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti, žalovaná, naopak, pri uzatváraní zmluvy konala ako fyzická osoba, nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalovanej v zmluve. Úver, poskytnutý žalobcom žalovanej, je spotrebiteľským úverom. Zmluva je dvojstranný právny úkon, ktorý vzniká na základe dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán, ktoré pri zmluve o spotrebiteľskom úvere, v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, musia byť vykonané v písomnej forme. Podstatnými náležitosťami zmluvy o úvere sú dojednanie o výške úveru, záväzok veriteľa na požiadanie dlžníka poskytnúť úver v dojednanej výške a záväzok dlžníka poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky. Zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch určuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, je údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Z vykonaného dokazovania súd nemal preukázané dojednanie o termíne konečnej splatnosti úveru v zmluve o spotrebiteľskom úvere, uzavretej medzi stranami sporu. Zmluvné dojednanie o termíne konečnej splatnosti úveru predstavuje významný a dôležitý údaj pre spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ musí byť vopred informovaný o dátume, do ktorého bude povinný

uhrádzať splátky úveru, teda kedy, pri riadnom plnení si povinností zo zmluvy o úvere (splácaní splátok úveru), dôjde ku splateniu celého úveru a tým aj k zániku jeho záväzku. Termín konečnej splatnosti úveru pritom musí byť určený v zmluve jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom, nepripúšťajúcim pochybnosti o jeho možnom výklade. Je neprípustné, aby spotrebiteľ, ako slabšia zmluvná strana, musel zo zmluvných dojednaní „vydedukovávať“, dokedy bude povinný plniť povinnosti zo zmluvy a kedy bude splatná posledná splátka úveru. Navyše, termín konečnej splatnosti úveru nemožno zamieňať s údajom o počte splátok, ktorý je samostatnou obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch. Jednostranné oznámenie veriteľa o schválení úveru zo dňa 21. 4. 2015, v ktorom bol uvedený dátum splatnosti poslednej splátky úveru, nemôže nahrádzať zmluvné dojednanie účastníkov zmluvy, nakoľko predstavuje jednostranný právny úkon. Pokiaľ aj v čl. 7. zmluvy bolo dojednané právo veriteľa jednostranne zmeniť splatnosť jednotlivých splátok úveru, nebolo dojednané oprávnenie jednostranne určiť termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Uvedená náležitosť má byť podľa zákona o spotrebiteľských úveroch dojednaná explicitne v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/225/2016, 5Co/369/2017 a 11Co/10/2018, v obdobných právnych veciach, v ktorých odvolací súd rovnako konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru z dôvodu absencie zákonnej náležitosti zmluvy v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, t. j. údaju o termíne konečnej splatnosti úveru.

32. V zmluve o spotrebiteľskom úvere, uzavretej medzi stranami sporu, absentuje aj dojednanie o RPMN, ktoré je, v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, taktiež obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z vykonaného dokazovania súd totiž nemal preukázanú existenciu dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán v časti údaju o RPMN. Výška RPMN je v návrhu na uzavretie zmluvy - oferte (čl. 5 zmluvy) iná (27,03 %) ako v prijatí návrhu - akceptácii (čl. 6 zmluvy - 26,35 %). Je pritom právne bezvýznamné, či uvedená zmena je v prospech spotrebiteľa alebo v jeho neprospech. V zmysle zákonného ustanovenia § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Z uvedených dôvodov medzi účastníkmi zmluvy nedošlo k platnému dojednaniu RPMN, nakoľko zo strany žalobcu nebol bezvýhradne akceptovaný návrh žalovanej na uzavretie zmluvy v uvedenej časti. Uvedený právny názor vyslovil napr. aj Krajský súd v Žiline v rozsudkoch sp. zn. 9Co/925/2014, 9Co/359/2017, 9Co/141/2015 a 9Co/85/2015.

33. Nakoľko v zmluve o spotrebiteľskom úvere, uzatvorenej medzi stranami sporu, v zmysle vyššie uvedených právnych záverov, absentovali údaje podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch, považuje sa úver, poskytnutý žalobcom žalovanej, v zmysle zákonného ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi ako veriteľovi preto prislúchalo len právo na vrátenie reálne poskytnutého úveru, t. j. 1350 eur. V tejto súvislosti súd uvádza, že pokiaľ si žalobca započítal na pohľadávku žalovanej na vyplatenie dojednaného úveru vo výške 1500 eur poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 eur, z dôvodu bezpoplatkovosti poskytnutého úveru žalobcovi uvedený poplatok neprislúchal. Súd preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi len sumu reálne vyplatených prostriedkov vo výške 1350 eur, po odpočítaní žalovanou vykonaných úhrad vo výške 1285,06 eura, ktoré mal preukázané zo žalobcom predloženého prehľadu splátok, t. j. 64,94 eura. V zostávajúcej časti súd podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol.

34. Súd žalobu zamietol aj v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 266,10 eura, nakoľko mal preukázané, že dojednanie o zmluvnej pokute predstavuje neprijateľnú podmienku. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Súd mal preukázané, že dojednanie o zmluvnej pokute spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, keďže, bez primeraného vyváženia povinnosťou obdobného rozsahu aj na strane žalobcu ako dodávateľa, upravuje zabezpečenie splnenia záväzku sankciou, ktorá môže mať v prípade jej plnenia žalovanou závažný dopad v jej majetkovej sfére. Uvedené dojednanie nemá charakter individuálneho dojednania, nakoľko sa jedná o vopred predtlačené, formulárové dojednanie, ktorého obsah žalovaná nemala možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť. Žalovaná mohla len zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako celok podpísať alebo nepodpísať, bez reálnej možnosti vylúčiť účinky dojednania o zmluvnej pokute.

35. Súd žalobu zamietol aj v časti uplatnených nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 52,11 eura, nakoľko nemal preukázanú dôvodnosť žaloby v uvedenej časti. Náklady boli žalobcom uplatnené vo výške tarifnej odmeny za úkon právnej služby - pokus o zmier zo dňa 1. 8. 2016. Uvedené náklady sú však neúčelnými nákladmi, nakoľko uvedeným podaním žalobca len oznámil žalovanej výšku zostatku dlhu a vyzval ju na jeho úhradu, pričom sám žalobca v žalobe tvrdil, že žalovanej zaslal viacero upomienok, a to aj formou sms správ a na úhradu ju vyzýval aj telefonicky a osobne. Pokus o zmier, navyše, nemusel byť vykonaný advokátom.

36. Nakoľko sa žalovaná dostala s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania za obdobie od 12. 8. 2016 do 24. 6. 2019 vo výške 0,4 % ročne a od 25. 6. 2019 do zaplatenia vo výške 5 % ročne, tak ako si uplatnil v žalobe a jej doplnení, ktorá nebola vyššia ako výška úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, pričom nemohol rozhodnúť nad rámec uplatneného nároku. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania len zo sumy dlžnej istiny, ktorá predstavuje 64,94 eura, keďže úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania od 12. 8. 2016, nakoľko žalobca vyzval žalovanú na plnenie výzvou zo dňa 1. 8. 2016, ktorú súd považoval za doručení dňom 4. 8. 2016, prihliadajúc k obvyklej dĺžke poštovej prepravy, pričom žiadal dlh uhradiť v lehote 7 dní, ktoré uplynuli dňa 11. 8. 2016. Dňom nasledujúcim, t. j. 12. 8. 2016, sa preto žalovaná dostala s plnením dlhu do omeškania. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol.

37. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku vznikol nárok na náhradu trov konania v spore úspešnejšej žalovanej. Úspech žalovanej v spore predstavoval 826,98 eura (pri výške uplatneného nároku 891,92 eura, pozostávajúceho zo sumy dlžnej istiny a úrokov 625,82 eura a zmluvnej pokuty 266,10 eura), čo v percentuálnom vyjadrení činí 92,7 %, jej neúspech 64,94 eura, čo v percentuálnom vyjadrení činí 7,3 %. Pomer úspechu a neúspechu žalovanej potom predstavoval 85,4 % (92,7 % - 7,3 %). Súd preto priznal žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 85,4 %. V súlade so zákonným ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykoná navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.